

Sygn. akt IX U 28/17

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. S. ( K. S. )

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 grudnia 2016 r. nr (...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony K. S. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

2.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł ( sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 28/17

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.12.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu K. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury wyniósł 226,71% i jest niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1969-1977 oraz KWK (...) w latach 1977-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

### ***Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :***

Ubezpieczony K. S. urodził się w dniu (...)

Od dnia 30.12.1994r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalony z okresu od 01/1983 do 12/1987 wyniósł 346,09 % i został ograniczony do 250 %.

Zaskarżoną decyzją z dnia 06.12.2016r. organ rentowy rozpoznając wniosek z dnia (...) odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej z przyczyn wskazanych na wstępie.

Obliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru organ rentowy przyjął wynagrodzenia minimalne za następujące okresy od 01.09.1963r. do 20.09.1969r., od 30.09.1969r. do 25.09.1977r., od 26.09.1977r. do 31.12.1979r.

Ubezpieczony był zatrudniony w okresie od 30.09.1969r. do 25.09.1977r. w KWK (...) na stanowiskach: pomoc dołowa p.z. (30.09.1969r. do 31.01.1971r.), młodszy górnik p.z. (02/1971-12/1972), górnik p.z. (01/1973-25.09.1977) oraz w KWK (...) jako górnik p.z. (26.09.1977r.-15.03.1995r.).

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1969-1977 oraz w KWK (...) w latach 1977-1979 na podstawie akt osobowych, zachowanej dokumentacji płacowej, legitymacji ubezpieczeniowej, dokumentacji złożonej przez ubezpieczonego do akt sprawy, dokumentów związanych z członkostwem w drużynie ratowniczej, z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego oraz świadka w zakresie w jakim zeznania te są spójne z zebraną dokumentacją z uwzględnieniem obowiązujących przepisów płacowych Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1973, 1976, 1978, 1980-1994 wynosi w wariantcie I (tj. przy przyjęciu, że ubezpieczony nie pracował w niedziele): 251,34% oraz w wariantcie II (tj. przy przyjęciu, że ubezpieczony pracował jedną niedzielę w miesiącu): 252,79 %. Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, wypłata z Karty Górnika, dodatek z tytułu pracy w szczególnych warunkach, deputat węglowy, dodatek nocny, dodatek zmianowy oraz dodatek ratowniczy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych i osobowych, zeznania ubezpieczonego i świadka H. S. (k.17-18, 93- 94 a.s.) oraz opinię biegłego z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K. z dnia 03.07.2018r. (k.41-69) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 08.04.2019r. (k.130-149 a.s.).

### ***Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :***

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2018r., poz. 1270 ze zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe

na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłej mgr S. K., która na podstawie posiadanej dokumentacji płacowej oraz obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłej jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów płacowych. W opinii uzupełniającej biegła szczegółowo ustosunkowała się do zgłoszonych przez ZUS zarzutów. Zaznaczyć należy, iż powszechnie wiadomo i z doświadczenia życiowego wynika, iż praca wykonywana w kopalniach była pracą prowadzoną w systemie zmianowym, stąd zdaniem Sądu zasadne jest zaliczenie ubezpieczonemu na wysokość wynagrodzenia dodatków wynikających z pracy w takim systemie. Dlatego Sąd nie podzielił zastrzeżeń ZUS zgłoszonych w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477<sup>14</sup> § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 listopada 2016r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804), zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia del. Renata Stańczak